

Publicerad 2010-10-25 19:42 av Ingmar Hård

vet inte om

Det här vet jag ingenting om. Det som händer. Det händer i en drömlig skymningszon, ännu inte fullt upplevd men ändå som vore den sedd.

Ljus skimrar i ett mörker som kompakt trycks mot fönsterrutor. Figurer rör sig, figurer ligger. Ögon, stora under spretig lugg, ser, fyråringsöppna. Ser på morfar. Skymning och plötsliga uppgångar av sol. Grymning.

På telefon:

"Pappa, vet du! Igår sa hon: tror du jag kan stå?"

"hon som är förlamad. Och när jag kom tillbaka in i rummet, stod hon. Stod hon.

"tror du jag kan gå!" glittrande, sa hon.

"och hon gick med stöd. flera steg. flyttade själv det förlamade, gjorde hon".

Flimmer i hjärnan. Error. Inte skulle. Inte kunde.

Men ögonen. Viljan i en sparv. Större än allt vad tänkbart är.

Och jag tänker:

"Hon tar inte sin säng och går. Men hon tar sin rullator, den lilla. Och efter springer hennes mor. Min älskade dotter, en lejoninna".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten